

Chương 466: Thảm Hoạ Công chúa (18) - Cuộc Hành Quyết Công Khai

(Số từ: 3397)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:17 PM 18/06/2023

Với việc xử tử Công chúa, Đế quốc có thể giải quyết khá nhiều vấn đề.

Trước hết, nó có thể tạm thời dập tắt cơn giận dữ của quần chúng đang tìm kiếm vật tế thần.

Ngoài ra, bằng cách chuyển hướng sự chú ý tiêu cực tập trung vào Ngũ Đại Thần Tín sang việc hành quyết Công chúa, họ có thể chuyển hướng sự chú ý tiêu cực sang nơi khác.

Các quốc gia kế vị, những người không biết về sự thật, cũng nghi ngờ Đế quốc vì đã bảo vệ Công chúa bị nguyên rửa bởi Ma vương, vì vậy sự ngờ vực cũng có thể được xoa dịu.

Cuối cùng, nó có thể giải quyết nghi ngờ rằng Hoàng tộc có liên quan đến Ma vương do họ đã bảo vệ Công chúa cho đến nay.

Việc hành quyết Charlotte de Gardias sẽ không giải quyết được bất kỳ vấn đề thể chất nào, nhưng nó có thể giải quyết các vấn đề chính trị.

Tất nhiên, đó cũng là một giải pháp tạm thời.

Chừng nào mà hiện thân của hận thù, Ma Vương, còn chưa biến mất, thì chỉ có thể băng bó tạm thời, và những vấn đề này chắc chắn sẽ bùng phát trở lại.

Cuối cùng, ngay cả khi Đế quốc thực sự xử tử Công chúa, thì đó cũng chỉ là câu giờ mà thôi.

Sự sụp đổ và hủy diệt của Đế chế có thể bị trì hoãn vô tận, nhưng sự phân mảnh và sụp đổ của Đế chế có thể vẫn là điều không thể tránh khỏi.

Người duy nhất trong Đế chế biết ý định thực sự đằng sau sự kiện này là Hoàng đế.

Mọi người rất hào hứng với việc cùng nhau hành quyết hai thuộc hạ của Ma vương, nhưng họ

không biết về ý định thực sự đằng sau sự kiện này.

Tuy nhiên, có một số người có thể đoán được ý định thực sự đằng sau sự kiện này mà không cần Hoàng đế nói gì.

"...Cậu có nghĩ Reinhardt sẽ đến không?"

"Đúng."

Ellen không tìm được từ nào để trả lời câu hỏi của Bertus.

Reinhardt có đến hay không?

Anh phải đến, anh không còn lựa chọn nào khác.

Đó là những gì Ellen nghĩ.

Nhưng biết rằng một sự kiện như vậy sẽ diễn ra, liệu việc sử dụng Reinhardt như thế này có đúng không?

Có đúng không khi những người trước đây không tin tưởng Reinhardt giờ lại tin tưởng và lợi dụng anh ta một cách trơ trẽn như vậy?

Mặc dù đó không phải là việc của riêng cô ấy, nhưng Ellen không thể rũ bỏ những nghi ngờ này.

Reinhardt sẽ đến.

Như mọi khi, lần này anh cũng sẽ cố gắng cứu Charlotte.

Đó có phải là sự ghen tị?

"...."

Cô biết hy vọng điều đó là liều lĩnh.

Nhưng Ellen không thể thoát khỏi suy nghĩ đó.

Cơ hội để mang Charlotte trở lại là do Bertus tạo ra, không phải tôi.

Trên hết, thật bất ngờ, đây cũng là cơ hội để lấy lại Lucynil và Sarkegaar.

Lấy Charlotte cuối cùng có nghĩa là trực tiếp lộ diện trong tình huống này.

Đó sẽ là một rủi ro đối với tôi và cũng có thể gây ra vấn đề với lòng tin của Đế quốc do người bị hành quyết bị Ma vương cướp đi.

Bertus sẵn sàng chấp nhận rủi ro đó theo cách riêng của mình, và tôi phải mạo hiểm để tự mình

cứu Công chúa, Lucynil và Sarkegaar khỏi trung tâm của Đế chế.

—Ba tuần sau, vào Chủ nhật.

Đương nhiên, các lực lượng ưu tú của Đế chế hiện đang tranh giành để giải quyết tình hình Cổng.

Do đó, đội quân bảo vệ đám đông tràn ngập tại địa điểm hành quyết và đoạn đầu đài khổng lồ dường như không có tầm cỡ đặc biệt cao.

Tất nhiên, một hệ thống an ninh yếu có chủ ý đã được thiết lập.

Đó là một trò hề lộ bịch.

Hoàng đế dàn dựng sự kiện này để khiến Công chúa chạy trốn khỏi Đế chế, và Ma vương đã đồng ý với kế hoạch đó.

Thật buồn cười là Bertus và tôi đã đạt được thỏa thuận này mà không trao đổi một lời nào.

-Ahhhhhhhhh!

Nhưng đám đông, phấn khích bởi tin tức rằng Đế quốc cuối cùng sẽ xử tử Công chúa, đã la hét ầm ĩ.

Khung cảnh của Đế chế mà tôi đã thấy cách đây không lâu đã thay đổi quá nhiều.

Khuôn mặt của mọi người giống nhau, nhưng tất cả họ đều điên cuồng, như thể điều gì đó sẽ thay đổi một khi Công chúa chết.

Tôi tự hỏi họ sẽ nghĩ gì nếu Công chúa bị tôi bắt cóc.

Liệu họ có nhớ Charlotte là một cô gái ngây thơ và ngu dốt đã bị Ma Vương bắt cóc hai lần?

Hay họ sẽ nhớ đến cô với tư cách là cộng tác viên của Ma Vương, người quan trọng đến mức Ma Vương phải đích thân đến cứu cô?

Bây giờ Charlotte sẽ nghĩ gì về tôi?

Tôi không biết.

Tất cả những gì tôi biết là tôi sẽ làm những gì tôi phải làm.

Như tôi luôn luôn có.

Bertus sẽ không có nhiều biện pháp an toàn để tôi mang theo Charlotte, Lucynil và Sarkegaar.

Nếu những người giỏi nhất trong số những người giỏi nhất dẫn đầu vụ bắt cóc giả này, thì đó sẽ là một vở hài kịch lố bịch nếu một số người thực sự chết trong trận chiến.

Tôi định vượt qua đám đao phủ và lính canh, hạ gục chúng, và biến mất bằng [dịch chuyển tức thời].

Không cần phải nhìn thấy đổ máu.

Tôi có thể giết một vài người để tuyên bố mình là Ma Vương và thống nhất nhân loại trong sợ hãi, nhưng tôi vẫn không muốn giết người mà không có lý do.

Dù sao thì cũng không phải là tôi cần một lực lượng lớn cho việc này.

Tôi mang theo Antirianus và Harriet.

Liana, người ghét Đế chế, không thích hợp với loại nhiệm vụ này, và Olivia cũng vậy.

"Giết nàng! Giết Công chúa!"

Cả ba chúng tôi đứng từ xa quan sát đám đông la hét.

Một đám đông khổng lồ chìm trong điên loạn, hét lên đòi Công chúa phải chết.

Tôi có thể nhìn thấy chúng.

Ba nhân vật bị trói vào cọc, treo trên đồng củi.

—Bên trái là cô gái tóc bạch kim, Lucynil.

—Ở bên phải, con quỷ có màng đen giống như cánh, Sarkegaar, đang bị trói.

Và ở giữa.

—Charlotte, mái tóc nhuộm đen tuyền, gục đầu yếu ớt, bị trói vào cọc.

Không chỉ Sarkegaar, mà làn sương đen dày đặc tỏa ra từ cơ thể của Công chúa khiến mọi người nhận ra rằng cô ấy đã trở thành một sinh vật rất đáng ngại.

-Nhìn kìa!

Họ nói Công chúa bị nguyên rủa.

Rằng người trở về từ Lâu đài Ma vương không phải là Công chúa mà là một con quỷ cải trang thành cô ấy, và giờ cô ấy hiện nguyên hình.

Những tiếng kêu như vậy đã được nghe thấy từ người dân.

Tôi không biết liệu Sarkegaar và Lucynil có nhận thức được tình hình hay không.

Nhưng ít nhất, Charlotte có vẻ cam chịu, cúi đầu.

Không phải là cô ấy sợ sự căm ghét của mọi người đối với cô ấy.

Cô ấy có vẻ sợ bắt gặp ánh mắt của mọi người.

Tôi sẽ cứu ba người họ.

Đó là một nhiệm vụ dễ dàng.

Tất cả những gì tôi phải làm là vượt qua đám đông, phá vỡ chiếc cọc và sử dụng [dịch chuyển tức thời hàng loạt] để trốn thoát.

Một nhiệm vụ đơn giản như vậy.

Khi tôi quan sát đám đông từ xa, nghĩ rằng đã đến lúc phải vào sớm.

"Chúng ta có một vấn đề."

Harriet nắm lấy gấu áo choàng của tôi.

"Vấn đề...?"

Khuôn mặt của cô ấy, có thể nhìn thấy bên trong chiếc áo choàng, tái nhợt, cho thấy rằng đó là một vấn đề nghiêm trọng.

"Tọa độ không gian của toàn bộ quảng trường này bị bóp méo."

"Cái gì? Nghĩa là sao?"

Tương tự như vậy, Antirianus, người đang mặc ngược áo choàng, nở một nụ cười yếu ớt với tôi.

"Thưa Bệ hạ, điều đó có nghĩa là một kết giới ngăn chặn chuyển động không gian đã được hình thành trên toàn bộ quảng trường này."

"...Cái gì?"

Cái quái gì vậy...

Đây là loại vô nghĩa gì?

Nếu một kết giới di chuyển không gian được bố trí trong toàn bộ khu vực này, tôi không thể chọn tùy chọn vượt qua, giải cứu ba người đó và trốn thoát ngay lập tức bằng một cuộn [dịch chuyển tức thời].

Tôi phải vượt qua đám đông này bằng cách nào đó.

Tại sao Bertus lại chuẩn bị một sự phòng thủ như vậy?

Có thể nào Bertus thực sự muốn giết Charlotte?

Không đời nào chuyện đó có thể xảy ra.

Antirianus bắt đầu cười khúc khích.

"Hehe... Có vẻ như chúng ta không phải là những người duy nhất có những suy nghĩ khác nhau trong khoảng thời gian được trao cho chúng ta."

Một lực lượng khác.

"Có thể có những người khác đã linh cảm rằng Ma vương sẽ xuất hiện ở đây không?"

Những người hoàn toàn không liên quan đã can thiệp vào tình huống này.

"Bệ hạ, người sẽ làm gì?"

Antirianus cười.

Khi ông ấy nói chuyện với tôi về điều này, Antirianus có cảm nhận được rằng điều gì đó như thế này sẽ xảy ra không?

Ông cố tình không nói cho tôi biết.

“Ông... ông già điên...”

Như thể nhận được một lời khen, Antirianus chỉ cười sâu hơn.

Hoàng đế không đến nơi hành quyết.

Anh chỉ đơn giản là quan sát cảnh tượng từ tháp cao của Cung điện hoàng gia, phóng to khung cảnh.

Anh ta không cần phải đích thân thực hiện vụ hành quyết, và anh ta không tự tin đối mặt với Reinhardt ở đó.

Từ xa, nhìn Reinhardt giải cứu Charlotte là điều duy nhất Bertus có thể làm.

Sự tức giận và tiếng reo hò đầy thù hận của đám đông sôi sục ở quảng trường đến tai Bertus.

Họ ghét cô ấy đến mức này sao?

Tại sao họ lại ghét cô ấy đến vậy?

Tại sao?

Bertus nghiêng rằng khi chứng kiến cảnh đó.

Chờ Reinhardt xuất hiện.

Và nếu anh ta không, chờ đợi để thực hiện kế hoạch tiếp theo.

"Bệ hạ, hình như có vấn đề."

"...Vấn đề?"

"Tôi không biết ai đã thiết lập nó, nhưng một kết giới di chuyển không gian đã được hình thành trên toàn bộ quảng trường."

"...Cái gì?"

Trước những lời của pháp sư hoàng gia bảo vệ bên cạnh Bertus, khuôn mặt của Bertus trở nên xám xịt.

Suy nghĩ của Reinhardt và suy nghĩ của Bertus không khác nhau mấy.

Bertus biết rằng Reinhardt có nhiều pháp sư có tay nghề cao.

Vì vậy, anh ta nghĩ rằng việc đột nhập vào hiện trường và trốn thoát bằng [dịch chuyển tức thời] là một vấn đề rất đơn giản.

Đó là một tình huống mà mọi thứ sẽ được giải quyết nếu chỉ cần Reinhardt xuất hiện.

Không cần một cuộc chiến lớn, một cuộc đụng độ và Bertus cũng chắc chắn rằng Reinhardt sẽ không gây ra một cuộc thảm sát quy mô lớn.

Tuy nhiên, thực tế là một kết giới di chuyển không gian được đặt ra có nghĩa là ngay cả khi Reinhardt xuất hiện, anh ta phải vượt qua đám đông để thoát ra ngoài kết giới.

Nếu Reinhardt cố gắng vượt qua đám đông bằng vũ lực, sẽ có một cuộc thảm sát lớn.

Bertus biết rằng Reinhardt không muốn điều đó xảy ra.

"Những tên khốn nào đã làm điều này..."

"Thần xin lỗi, Bệ hạ. Ở khoảng cách này, thần không thể xác định được ai đã sắp đặt hay ý định của họ."

Khoảng cách quá lớn.

Reinhardt sẽ không làm một việc như vậy, và Bertus cũng chưa bao giờ ra lệnh.

Vì vậy, điều này có nghĩa là một thế lực khác đã can thiệp.

“Lũ khốn nào... Chúng biết được Ma vương sẽ đến đây...”

Kết quả là, việc dẫn Charlotte và hai thuộc hạ của Ma vương đến nơi hành quyết đã trở thành miếng mồi nhử Ma vương.

"Có phải họ... đang cố giết Ma vương... Reinhardt?"

Thiết lập một kết giới không gian có nghĩa là một khi Ma vương lộ diện, họ sẽ giết anh ta mà không cho anh ta cơ hội trốn thoát.

Nếu Reinhardt thực sự có mặt ở nơi này, như Bertus nhận ra, anh ta sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chú ý đến tình hình.

Mặc dù đó không phải là một cái bẫy mà anh ta đặt ra, nhưng tình hình đã trở thành một cái bẫy.

Bất kể những người này là ai, thời điểm Ma vương lộ diện, một cuộc phục kích sẽ bắt đầu.

Vì các đối thủ đã chuẩn bị đầy đủ, nên việc Reinhardt rút lui khỏi nơi này là điều khôn ngoan và tất yếu.

Bertus nghiêng rằng.

Chỉ một số rất ít biết rằng cuộc hành quyết hôm nay là để lôi kéo Ma Vương và giành lấy Công chúa.

Đương nhiên, những kẻ hành quyết cũng không biết mục đích thực sự.

Nếu Reinhardt rút lui, cuộc hành quyết sẽ diễn ra như kế hoạch.

Ngay cả khi họ không chết trong ngọn lửa của giàn hỏa thiêu, những kẻ hành quyết sẽ tìm cách kết liễu mạng sống của hai người hầu của Ma vương và Công chúa.

Nếu Reinhardt can thiệp, anh ta sẽ bị phục kích.

Tuy nhiên, nếu Reinhardt rút lui, hai người hầu của Ma vương và Charlotte sẽ chết.

"Cái quái gì... lũ khốn này..."

Với đôi mắt mở to, Bertus nhìn cơn thịnh nộ và điên cuồng tràn ngập trên quảng trường.

-Áhhhhhhhhh!

-Giết chúng! Giết chúng!

-Giết lũ quỷ bẩn thỉu!

Giữa sự điên cuồng và thịnh nộ, tôi chăm chú nhìn Antirianus. Mặt Harriet tái nhợt khi cô cắn môi.

“Ông biết điều này sẽ xảy ra, phải không?”

"Làm thế nào tôi có thể dự đoán tương lai một cách liều lĩnh, ôi Vĩ nhân?"

“Đúng là ông biết trước chuyện này sẽ không nói cho tôi biết đúng không?”

"Tất nhiên, đó là sự thật."

Ông ta thậm chí không cố gắng che giấu ác ý của mình.

Những gì tôi nghĩ là một vấn đề đơn giản hóa ra lại là một ngã rẽ khủng khiếp giữa hai lựa chọn.

Tôi phải lao vào hiện trường, biết rằng cuộc phục kích theo kế hoạch sẽ bắt đầu, cứu Charlotte và vượt qua đám đông để trốn thoát.

Hoặc, tôi nhìn Charlotte, Lucynil và Sarkegaar chết.

Antirianus thích thú khi thấy tôi bị ném vào những tình huống như vậy.

Con quái vật đó sẽ hài lòng với bất kỳ lựa chọn nào của tôi.

Ông ấy sẽ rất vui khi thấy tôi chết vì chấp trước ngu ngốc nếu tôi chọn phương án đầu tiên.

Ông ấy cũng sẽ rất vui nếu tôi thành công trong việc giải cứu ba người bằng lựa chọn đầu tiên.

Ông ấy cũng sẽ thích nhìn tôi tuyệt vọng trong thực tế nơi tôi phải đánh đổi sự sống sót của mình để lấy mạng sống của cả ba người nếu tôi chọn phương án thứ hai.

Ông ấy sẽ thích bất cứ điều gì tôi làm, vì vậy ông ấy rất vui khi đẩy tôi vào những tình huống cực đoan.

Antirianus đã không khuyên tôi về phần mà tôi chưa xem xét.

Bởi vì ông ấy sẽ chỉ thích thú nếu tôi đến nơi này mà không biết điều đó.

-Áhhhhhhhhh!

Giữa những tiếng la hét giận dữ của đám đông, một cuộc hành quyết sắp diễn ra.

Tôi sẽ chết nếu tôi đi vào?

Để cứu Charlotte và hai người đó, điều gì sẽ xảy ra với Quần đảo Edina nếu tôi, một Archdemon, chết?

Không có Archdemon, cấu trúc cai trị của Quần đảo Edina không thể duy trì được.

Không, tôi thậm chí có thể không cứu được ba người đó và thay vào đó chết một cách ngu ngốc bên cạnh họ.

Tôi không biết ai có thể cố gắng tấn công tôi.

Tôi thậm chí còn chưa đạt đến cấp độ Master.

Vì vậy, tôi không nên làm điều đó.

Tôi biết.

Tôi không nên cứu họ.

Cuộc sống độc thân của tôi có quá nhiều cuộc sống và số phận khác đang bị đe dọa.

Để chỉ cứu ba người họ, tôi sẽ đặt hàng triệu sinh mạng lên bàn cân.

Ngay cả khi tôi thực sự có thể cứu ba người đó, một lãnh chúa không nên trực tiếp mạo hiểm mạng sống của họ vì một vấn đề như vậy.

Lãnh chúa là người ra lệnh chứ không phải người cầm kiếm.

Điều này là liệu lĩnh.

Nhưng.

Nếu tôi đã không hành động liệu lĩnh, nếu tôi đã sống như vậy.

Tôi sẽ không thể đối mặt với senpai của mình.

Tôi cũng sẽ không đấu tay đôi với họ.

Từ đó, vô số hành động liệu lĩnh cuối cùng đã dẫn tôi đến ngôi vị của Ma vương, một thành tích mà tôi không thể đạt được nếu không có nó.

Tôi sẽ không có nhiều mối quan hệ, và do đó, tôi sẽ không có những mối quan hệ mà tôi phải đánh mất.

Tôi sẽ không có những mối quan hệ mà tôi muốn lấy lại.

Đúng là tôi không nên hành động liều lĩnh.

Nhưng tôi, người đứng trên đỉnh núi được xây dựng từ sự liều lĩnh.

Nghĩ rằng bây giờ tôi không nên làm điều gì đó bởi vì nó liều lĩnh, đó chỉ là tôi đang giải quyết những gì tôi đã xây dựng thông qua sự liều lĩnh, đó không phải chỉ là một bức tranh về điều đó sao?

Đó là sự hèn nhát.

Đó chỉ là chủ nghĩa thất bại.

Tôi, người chỉ đơn thuần là liều lĩnh, giờ đây đã hoàn thành bản thân mình chỉ với sự liều lĩnh đó.

Tôi không thể nói rằng tôi không nên làm điều này vì nó quá liều lĩnh.

Một lãnh chúa không nên làm một điều như vậy.

Một lãnh chúa có quá nhiều thứ phải chịu đựng, vì vậy họ không nên mạo hiểm mạng sống của mình vì những thứ như thế này.

Bỏ cái cần bỏ.

Hãy lấy những gì cần phải lấy.

Đó là điều tôi phải làm.

Nhưng.

TÔI.

Không phải một lần.

Nghĩ rằng tôi là một sự tồn tại phù hợp cho một lãnh chúa.

Tôi không bao giờ làm bất cứ điều gì bởi vì tôi nghĩ rằng tôi có thể.

Tôi đã làm điều đó bởi vì tôi phải làm.

Tôi đã làm điều đó bởi vì tôi tin rằng tôi phải làm.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mọi thứ sẽ diễn ra theo cách nào đó.

Nhưng đó không phải là lý do tại sao tôi làm mọi thứ tôi đã làm cho đến nay, nghĩ rằng điều đó là hoàn toàn có thể.

-Ahhhhhhh!

"Tôi sẽ đi một mình."

Khi tôi nhìn chăm chăm vào đám đông giận dữ.

Tôi tiến lên một bước.

"Harriet, vô hiệu hóa sự can thiệp với chuyển động không gian."

"Hừm em sẽ cố gắng."

"Antirianus, hỗ trợ tôi từ xa."

"Rõ, thưa Bộ hạ."

—Charlotte.

—Sarkegaar.

—Lucynil.

Tôi sẽ cứu cả ba hôm nay.

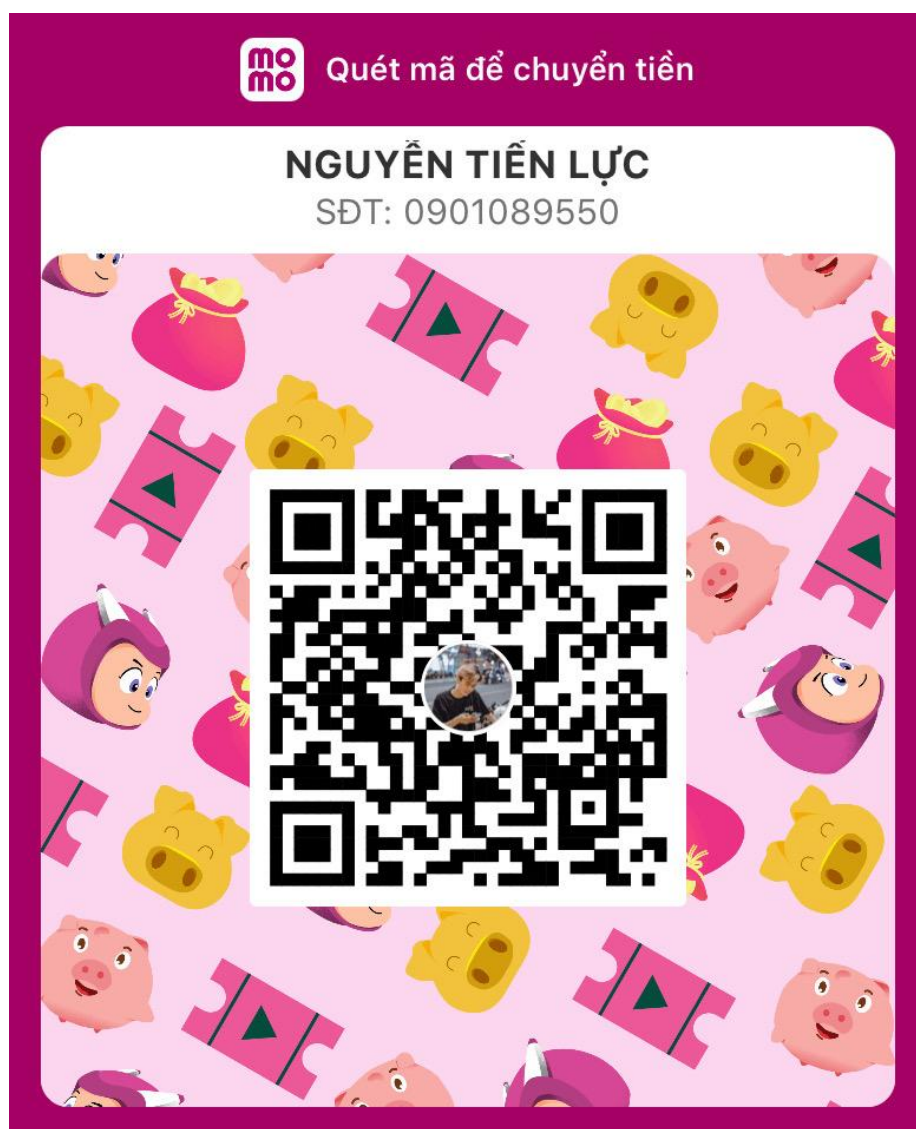
Và lần sau.

Luôn luôn.

Tôi sẽ luôn cứu mọi người.

Đó là con đường của một lãnh chúa mà tôi sẽ hướng tới.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading